PARAFIALNY ZESPÓŁ PEREGRYNACYJNY I PRZYGOTOWANIE DO NAWIEDZENIA IKONY MATKI BOŻEJ CZĘSTOCHOWSKIEJ

(PROPOZYCJE SPOTKAŃ)

I. WPROWADZENIE

Peregrynacja Ikony Matki Bożej Częstochowskiej jest wyjątkowym wydarzeniem w życiu diecezji i każdej wspólnoty parafialnej. Czas nawiedzenia naszych parafii przez Matkę Bożą pragniemy przeżywać jako szczególną łaskę, która może przynieść obfite owoce duchowe: pogłębienie wiary, odnowę życia religijnego, umocnienie więzi z Chrystusem oraz jeszcze głębsze zakorzenienie we wspólnocie Kościoła.

Doświadczenia trwającej od lat peregrynacji w Polsce, a także wskazania Ojców Paulinów – kustoszy jasnogórskiego wizerunku – pokazują, że tak ważne wydarzenie wymaga odpowiedniego przygotowania. Najistotniejsze jest przygotowanie duchowe całej wspólnoty parafialnej, które przybierze formę rekolekcji a w niektórych parafiach nawet misji świętych. Celem tych działań jest otwarcie serc wiernych na spotkanie z Maryją, która zawsze prowadzi do Chrystusa.

Obok przygotowania duchowego konieczne jest również odpowiednie przygotowanie organizacyjne. Obejmuje ono m.in. informowanie o peregrynacji poprzez ogłoszenia, plakaty, materiały graficzne i media społecznościowe, przygotowanie dekoracji, uzyskanie niezbędnych zgód służb porządkowych, a także zaangażowanie wspólnot parafialnych, grup modlitewnych i formacyjnych, szkół oraz lokalnych organizacji, takich jak Ochotnicze Straże Pożarne, Koła Gospodyń Wiejskich czy inne środowiska społeczne.

Dlatego ważnym zadaniem jest, aby odpowiednio wcześniej w każdej parafii został powołany Parafialny Zespół Peregrynacyjny, który będzie wspierał Księdza Proboszcza – głównego koordynatora przygotowań – w planowaniu i organizacji czasu nawiedzenia. W skład Zespołu powinny wejść osoby reprezentujące różne środowiska parafialne, posiadające różnorodne talenty, doświadczenia i możliwości zaangażowania. Dzięki temu przygotowania staną się wspólnym dziełem całej parafii.

Jednocześnie warto podkreślić, że skuteczność działania Zespołu zależy nie tylko od sprawnej organizacji, ale przede wszystkim od jego duchowego

przygotowania. Dlatego spotkaniom Zespołu powinna towarzyszyć modlitwa, słuchanie Słowa Bożego i wspólne rozeznawanie tego, do czego Duch Święty zaprasza daną wspólnotę. Ufamy, że takie spotkania przyczynią się nie tylko do dobrego zaplanowania peregrynacji, ale również do pogłębienia wiary uczestników i owocnego przeżycia całego czasu nawiedzenia.

II. SYNODALNY STYL PRACY ZESPOŁU

Dobrą i sprawdzoną metodą pracy dla powołanych parafialnych Zespołów Peregrynacyjnych będzie styl synodalny, oparty na wzajemnym słuchaniu, modlitwie i wspólnym rozeznawaniu. Spotkania nie powinny mieć charakteru wyłącznie organizacyjnego ani przybierać na wstępnym etapie formy dyskusji czy debaty. Ich celem w pierwszej części jest przede wszystkim duchowe słuchanie Boga, siebie nawzajem oraz głosu przedstawicieli wspólnoty parafialnej.

Powinny odbywać się w atmosferze modlitwy, ciszy, wzajemnego szacunku i zaufania. W centrum każdego spotkania niech pozostają Słowo Boże oraz Maryja – Matka Kościoła, która prowadzi nas do swojego Syna.

III. ROLA PROBOSZCZA I ZESPOŁU

Proboszcz jako pasterz i gospodarz parafii, zwołuje spotkania Zespołu oraz czuwa nad całością przygotowań. Może również pełnić funkcję moderatora spotkań. Zespół powinien składać się z przedstawicieli różnych środowisk parafialnych: osób świeckich i duchownych, członków wspólnot i ruchów, a także przedstawicieli różnych pokoleń.

Spotkania warto prowadzić według przygotowanego konspektu. Powinny przebiegać w sposób spokojny i uporządkowany, a ich czas trwania dostosowany do liczby uczestników. Warto zadbać o właściwą ilość uczestników prac zespołu i wcześniej założyć ramy czasowe spotkania.

IV. PRZYGOTOWANIE MIEJSCA SPOTKAŃ

Zaleca się, aby spotkania odbywały się w odpowiedni sposób przygotowanej sali parafialnej. Warto przygotować krąg krzeseł, otwarte Pismo Święte, zapaloną świecę oraz widoczny wizerunek Matki Bożej.

Każde spotkanie wymaga wcześniejszego przygotowania materiałów: wydrukowanego fragmentu Pisma Świętego, pytań do refleksji. Moderator czuwa nad przebiegiem spotkania, zachowaniem ciszy i przestrzeganiem zasad rozmowy. Lektor odczytuje teksty i pytania, sekretarz zespołu zapisuje najważniejsze owoce wspólnego rozeznania, a ksiądz może wprowadzać uczestników w modlitwę oraz udzielić błogosławieństwa na zakończenie spotkania.

V. DUCHOWY SENS SPOTKAŃ

Peregrynacja Ikony Matki Bożej Częstochowskiej ma stać się dla parafii czasem duchowej odnowy, ożywienia wiary, doświadczenie wspólnoty i budowania jedności. Spotkania Parafialnego Zespołu Peregrynacyjnego mogą stać się jednym z etapów tego procesu. Zakłada się, że pomogą one dostrzec potrzeby i dary wspólnoty, nazwać trudności, odkryć kierunki rozwoju oraz podjąć konkretne działania w świetle Ewangelii i natchnień Ducha Świętego.

Maryja, obecna pośród nas w znaku Jasnogórskiej Ikony, uczy nas wszystkich postawy słuchania, otwartości i gotowości do pełnienia woli Bożej. Dlatego zachęca się wszystkich członków Zespołu do zaangażowanego, odpowiedzialnego i pełnego pokory uczestnictwa w spotkaniach.

Z pewnością owoce tego czasu będą miały znaczenie nie tylko dla sprawnego przygotowania i przeżycia peregrynacji, lecz także dla dalszego życia parafii. Mogą stać się początkiem głębszej współpracy, większej odpowiedzialności za wspólnotę oraz trwałej odnowy duchowej, która pozostanie w sercach wiernych na długo po zakończeniu nawiedzenia.

VI. RAMOWY PRZEBIEG SPOTKANIA PARAFIALNEGO ZESPOŁU PEREGRYNACYJNEGO

Spotkania Zespołu Peregrynacyjnego mają służyć nie tylko przygotowaniu organizacyjnemu nawiedzenia Ikony Matki Bożej Częstochowskiej, ale przede wszystkim wspólnemu rozeznawaniu duchowych potrzeb parafii oraz odkrywaniu dróg, którymi Duch Święty pragnie prowadzić wspólnotę w czasie peregrynacji i po jej zakończeniu.

1. Osobiste przygotowanie uczestników

Przed spotkaniem każdy uczestnik poświęca czas na osobistą modlitwę. Prosi Ducha Świętego o światło i otwarte serce, rozważa wcześniej przekazany fragment Pisma Świętego oraz pytania przygotowane na dane spotkanie. W modlitwie stara się wsłuchać w to, co Bóg chce powiedzieć jemu osobiście i całej wspólnocie parafialnej.

2. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

Spotkanie rozpoczyna się modlitwą i wejściem w atmosferę skupienia.

Proponowany przebieg:

- krótkie wprowadzenie kapłana lub moderatora,
- modlitwa do Ducha Świętego o światło i owoce peregrynacji,

- chwila ciszy na osobiste otwarcie się na działanie Ducha Świętego,
- wspólna modlitwa „Zdrowaś Maryjo”,
- odczytanie fragmentu Pisma Świętego przygotowanego na spotkanie,
- odczytanie pytań lub tematów poddanych wspólnemu rozeznaniu. Spotkanie odbywa się w klimacie modlitwy, szacunku i wewnętrznego wyciszenia. Jego celem nie jest wymiana opinii, lecz wspólne słuchanie Boga.

3. Dzielenie się osobistym doświadczeniem i słuchanie

Po chwili milczenia (ok. 3 minut) uczestnicy dzielą się owocami swojej modlitwy i refleksji. Podczas tej części obowiązują następujące zasady:

- każdy zabiera głos tylko jeden raz,
- wypowiedź nie powinna przekraczać określonego czasu
- nie prowadzimy dyskusji,
- nie komentujemy wypowiedzi innych,
- nie oceniamy i nie polemizujemy,
- staramy się słuchać sercem i zwracać uwagę na to, co szczególnie porusza nas w słowach innych osób.

4. Modlitwa w ciszy

Po zakończeniu pierwszej rundy wypowiedzi następuje 2 minutowa cisza. Moderator może wprowadzić uczestników słowami:

„Wysłuchaliśmy naszych osobistych głosów. W chwili ciszy zaprośmy Ducha Świętego, aby pomógł nam dostrzec to, co poprzez wypowiedzi naszych braci i sióstr mówi do nas Bóg.”

5. Dzielenie się tym, co poruszyło nasze serca

W drugiej rundzie uczestnicy nie wracają do własnych wypowiedzi, lecz dzielą się tym, co szczególnie poruszyło ich w słowach innych osób.

Podczas tej części:

- każdy zabiera głos tylko jeden raz,
- nie bronimy swoich wcześniejszych opinii,
- nie prowadzimy dyskusji,

- staramy się wskazać to, co wydaje się szczególnie ważnym natchnieniem lub znakiem dla wspólnoty.

6. Modlitwa w ciszy

Następuje kolejny czas ciszy (ok. 2 minut). Moderator może zachęcić uczestników słowami:

„Prośmy Ducha Świętego, Dawcę jedności, aby z naszych pojedynczych głosów tworzył wspólny głos Kościoła i pomagał nam rozpoznawać Jego wolę dla naszej parafii".

7. Wspólne rozeznawanie i planowanie działań

Dopiero po wcześniejszym etapie słuchania rozpoczyna się wspólna rozmowa. W tej części uczestnicy:

- szukają najważniejszych i wspólnych intuicji,
- starają się rozpoznać wezwania Ducha Świętego dla parafii,
- zwracają uwagę zarówno na głosy większości, jak i pojedyncze poruszenia, które wydają się szczególnie znaczące,
- nazywają pojawiające się trudności i wyzwania,
- formułują konkretne działania duszpasterskie, modlitewne lub organizacyjne związane z przygotowaniem peregrynacji.

Sekretarz zapisuje treści, które zostały wspólnie rozeznane jako ważne dla całej wspólnoty.

W zależności od etapu przygotowań mogą to być zarówno wnioski dotyczące życia duchowego parafii, jak również konkretne zadania organizacyjne związane z przebiegiem nawiedzenia.

8. Modlitwa końcowa

Spotkanie kończy się wspólną modlitwą dziękczynną:

Panie Jezu Chryste, Ty obiecałeś, że tam, gdzie dwaj albo trzej zgromadzą się w Twoje imię, tam jesteś pośród nich. Dziękujemy Ci za Twoją obecność i za każde słowo, które zrodziło się w naszych sercach dzięki światłu Ducha Świętego.

Prowadź nas drogą jedności i pokoju. Pomóż nam rozpoznawać Twoją wolę i odważnie nią żyć. Duchu Święty, ucz nas wzajemnego słuchania i budowania Kościoła, który jest domem dla wszystkich. Spraw, aby czas peregrynacji Ikony Matki Bożej Częstochowskiej stał się dla

naszej parafii źródłem duchowej odnowy i nowego zapału w wierze. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Maryjo, Matko Kościoła – módl się za nami.

Święty/Święta Patron(ka) naszej parafii – módl się za nami.

PROPOZYCJE KONSPEKTÓW SPOTKAŃ PARAFIALNEGO ZESPOŁU PEREGRYNACYJNEGO

SPOTKANIE I – WIDZĘ

„Z Maryją patrzmy na Jezusa"

SŁOWO BOŻE

J 2, 1–11 – Wesele w Kanie Galilejskiej

WPROWADZENIE

Hasło peregrynacji Ikony Jasnogórskiej w diecezji rzeszowskiej: „Błogosławiona, która uwierzyła" zaprasza nas do uczenia się od Matki Bożej spojrzenia pełnego wiary, wrażliwości i zaufania. Maryja nie zatrzymuje uwagi na sobie. Zawsze prowadzi do swojego Syna. W Kanie Galilejskiej najpierw dostrzega potrzebę ludzi, a następnie kieruje ich wzrok ku Jezusowi i zachęca do posłuszeństwa Jego słowu: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie". Pierwsze spotkanie Parafialnego Zespołu Peregrynacyjnego jest zaproszeniem, aby spojrzeć na naszą parafię oczami Maryi. Nie chodzi jedynie o dostrzeżenie problemów czy braków, ale przede wszystkim o odkrycie, gdzie Jezus już działa pośród nas oraz czego pragnie dokonać w naszej wspólnocie. Patrząc razem z Maryją na Jezusa, uczymy się rozpoznawać zarówno potrzeby, jak i dary naszej parafii.

KOMENTARZ

Maryja zauważa, że zabrakło wina. Widzi to, czego inni jeszcze nie dostrzegają lub nie chcą dostrzec. Jej spojrzenie nie zatrzymuje się jednak na problemie. Z ufnością zwraca się do Jezusa, ponieważ wie, że tylko On może przemieniać ludzką biedę w obfitość łaski. Podobnie jest w życiu parafii. W każdej wspólnocie są miejsca wymagające uzdrowienia, nawrócenia i nowego zapału. Są także liczne dary, talenty i osoby, przez które działa Bóg. Maryja uczy nas patrzeć głębiej – nie tylko na to, czego

brakuje, ale przede wszystkim na obecność Jezusa, który nieustannie działa w swoim Kościele. Peregrynacja będzie owocna wtedy, gdy pomoże nam odkryć na nowo Chrystusa obecnego w naszej wspólnocie i otworzyć się na Jego działanie.

PYTANIA DO OSOBISTEJ REFLEKSJI I DZIELENIA

Patrząc z Maryją na Jezusa

- Gdzie w życiu naszej parafii dostrzegam obecność i działanie Jezusa?
- Jakie znaki wiary, dobra i zaangażowania budzą moją nadzieję?
- W jakich osobach, grupach lub wydarzeniach szczególnie objawia się działanie Boga?

Patrząc z Maryją na wspólnotę

- Jakie „braki wina" dostrzegam dzisiaj w naszej parafii?
- Kto szczególnie potrzebuje naszej troski, modlitwy lub większej obecności Kościoła?
- Jakie wyzwania duchowe stoją obecnie przed naszą wspólnotą?

Patrząc z Maryją na siebie

- Do jakiej postawy lub działania Jezus zaprasza mnie osobiście?
- W czym mogę bardziej naśladować Maryję w jej wrażliwości, wierze i gotowości do służby?
- Jakim darem mogę włączyć się w przygotowanie peregrynacji?

Pytanie do wspólnego rozeznania

Jak pomóc całej parafii przeżywać peregrynację przede wszystkim jako spotkanie z Jezusem, do którego prowadzi nas Maryja?

Zadanie dla zespołu

Na podstawie wspólnego rozeznania spróbujmy wskazać:

- najważniejsze potrzeby duchowe parafii,
- największe dary i mocne strony wspólnoty,
- propozycje modlitwy i duchowego przygotowania do peregrynacji,
- osoby i środowiska, które szczególnie warto zaangażować w przygotowania.

MODLITWA KOŃCOWA

Maryjo, Matko Jezusa i Matko Kościoła, ucz nas patrzeć na Jezusa Twoimi oczami. Pomóż nam dostrzegać Jego obecność w naszej parafii, rozpoznawać potrzeby naszych braci i sióstr oraz z odwagą odpowiadać na Jego wezwanie.

Spraw, aby czas przygotowania do peregrynacji otworzył nasze serca na działanie Ducha Świętego i pomógł całej wspólnocie jeszcze bardziej zbliżyć się do Chrystusa.

Maryjo, prowadź nas do Jezusa.

Zdrowaś Maryjo...

SPOTKANIE II – SŁUCHAM

„Z Maryją słuchamy Jezusa pod krzyżem"

SŁOWO BOŻE

J 19, 16b-18. 23-27

WPROWADZENIE

Hasło peregrynacji „Z Maryją patrzmy na Jezusa" prowadzi nas do kolejnego kroku: jeśli chcemy patrzeć na Jezusa oczami Maryi, musimy także nauczyć się Go słuchać. Pod krzyżem Maryja nie wypowiada ani jednego słowa. Jest obecna, trwa i słucha. Słucha ostatnich słów swojego Syna, przyjmuje Jego wolę i otwiera serce na nowe zadanie. Właśnie tam, pod krzyżem, Jezus tworzy nową wspólnotę uczniów i daje Kościołowi Matkę. Drugie spotkanie Parafialnego Zespołu Peregrynacyjnego jest zaproszeniem do słuchania Jezusa obecnego pośród nas. Chcemy wsłuchiwać się w Jego głos rozbrzmiewający w Ewangelii, w doświadczeniach wspólnoty oraz w poruszeniach Ducha Świętego. Pragniemy także słuchać siebie nawzajem, aby odkrywać, do czego Jezus zaprasza naszą parafię w czasie przygotowań do peregrynacji.

KOMENTARZ

Scena pod krzyżem ukazuje dwa różne sposoby obecności przy Jezusie. Żołnierze zajmują się podziałem szat, koncentrując się na tym, co zewnętrzne. Maryja i umiłowany uczeń pozostają blisko Jezusa i słuchają Jego słowa. Także w życiu parafii łatwo skupić się na sprawach organizacyjnych, trudnościach czy własnych oczekiwaniach. Tymczasem Maryja uczy nas zatrzymać się przy Jezusie i wsłuchiwać się w to, co On mówi do swojego Kościoła. Pod krzyżem Jezus wypowiada słowa budujące wspólnotę: „Oto Matka twoja" i „Oto syn Twój". Słuchanie Jezusa prowadzi

zawsze do jedności, wzajemnej odpowiedzialności i troski o siebie nawzajem. Przygotowując się do peregrynacji, chcemy pytać nie tylko o to, co należy zrobić, ale przede wszystkim: czego Jezus oczekuje od naszej wspólnoty i jakiego nawrócenia od nas pragnie?

PYTANIA DO REFLEKSJI I DZIELENIA

Słuchając Jezusa

- Jakie słowo Jezusa szczególnie porusza mnie w tej Ewangelii?
- Co Jezus chce dziś powiedzieć naszej parafii przez tę scenę spod krzyża?
- Jakich postaw uczy nas Maryja trwająca przy Jezusie?

Słuchając wspólnoty

- Jakich głosów być może jeszcze nie słyszymy w naszej parafii?
- Kto szczególnie potrzebuje wysłuchania, zainteresowania lub większej obecności wspólnoty?
- Jakie troski, pragnienia i nadzieje dostrzegamy wśród naszych parafian?

Słuchając Ducha Świętego

- Co pomaga nam budować jedność we wspólnocie?
- Jakie przeszkody utrudniają wzajemne słuchanie i współpracę?
- Do jakiego kroku ku większej jedności Jezus zaprasza nas dzisiaj?

Pytanie do wspólnego rozeznania

W jaki sposób peregrynacja może pomóc naszej parafii lepiej słuchać Jezusa i siebie nawzajem oraz budować głębszą jedność między wspólnotami, pokoleniami, duszpasterzami i świeckimi?

Zadanie dla zespołu

W świetle wspólnego rozeznania spróbujmy wskazać:

- środowiska parafialne, które szczególnie warto zaprosić do współtworzenia peregrynacji,
- osoby lub grupy, które mogą czuć się na marginesie życia wspólnoty,
- konkretne inicjatywy służące budowaniu jedności przed nawiedzeniem Ikony,

- formy modlitwy i spotkań, które pomogą parafianom słuchać Słowa Bożego i siebie nawzajem.

Modlitwa końcowa

Maryjo, Matko słuchająca Słowa, ucz nas wsłuchiwać się w głos Twojego Syna. Pomóż nam rozpoznawać Jego wolę, przyjmować Jego słowo z wiarą i budować wspólnotę opartą na wzajemnym szacunku, przebaczeniu i jedności. Spraw, aby czas przygotowania do peregrynacji był dla naszej parafii szkołą słuchania Boga i człowieka. Niech Jezus prowadzi nas ku głębszej komunii i odnowie wiary.

Maryjo, prowadź nas do Jezusa.

Zdrowaś Maryjo...

SPOTKANIE III – DZIAŁAM

„Z Maryją patrzymy na Jezusa i idziemy za Nim w mocy Ducha Świętego"

SŁOWO BOŻE

Dz 1, 12-14; 2, 1-11

WPROWADZENIE

Hasło peregrynacji „Błogosławiona, która uwierzyła" prowadzi nas do kolejnego etapu drogi. Kiedy uczymy się dostrzegać Jezusa i słuchać Jego słowa, pojawia się pytanie: dokąd On nas prowadzi? Jakiej odpowiedzi oczekuje od swojej wspólnoty? Po Wniebowstąpieniu uczniowie nie rozchodzą się do swoich zajęć. Razem z Maryją trwają na modlitwie i oczekują spełnienia obietnicy Jezusa. Ich działanie nie rodzi się z pośpiechu ani własnych planów, lecz z wpatrywania się w Chrystusa i otwarcia na Ducha Świętego. Dopiero wtedy, gdy zostają napełnieni Duchem Świętym, wychodzą z Wieczernika i odważnie podejmują misję. Także przygotowanie do peregrynacji nie jest jedynie organizacją wydarzenia religijnego. Jest zaproszeniem, by nasza parafia na nowo odkryła swoje posłanie i odwagę dawania świadectwa o Jezusie.

KOMENTARZ

Maryja jest obecna w sercu rodzącego się Kościoła. Trwa razem z uczniami, modli się z nimi i pomaga im oczekiwać na działanie Boga. Jej spojrzenie nie jest skierowane na siebie, ale na Jezusa i Jego obietnicę. Uczniowie, którzy wcześniej byli pełni lęku i niepewności, po zesłaniu Ducha Świętego stają się świadkami Chrystusa.

Nie zatrzymują otrzymanego daru dla siebie, lecz wychodzą do ludzi różnych języków, kultur i doświadczeń. Także dzisiaj Jezus pragnie posyłać swoją wspólnotę. Peregrynacja będzie owocna nie tylko wtedy, gdy dobrze przygotujemy uroczystości, ale przede wszystkim wtedy, gdy pomoże nam odkryć, do kogo Jezus nas posyła i jakie zadania powierza naszej parafii. Patrząc razem z Maryją na Jezusa, pytamy nie tylko: „Co mamy przygotować?", ale przede wszystkim: „Do czego Jezus nas posyła?" i „Jakie owoce mają pozostać w parafii po zakończeniu peregrynacji?".

PYTANIA DO REFLEKSJI I DZIELENIA

Patrząc na Jezusa, który posyła

- Jakie słowo lub wydarzenie z tego fragmentu szczególnie mnie porusza?
- Do czego Jezus zaprasza dzisiaj naszą parafię?
- Jakiego świadectwa wiary najbardziej potrzebują ludzie żyjący wokół nas?

Patrząc na Maryję w Wieczerniku

- Czego Maryja uczy mnie o oczekiwaniu na działanie Boga?
- Jakie postawy pomagają wspólnocie otwierać się na Ducha Świętego?
- W jaki sposób możemy bardziej oprzeć przygotowanie peregrynacji na modlitwie i rozeznawaniu?

Patrząc na naszą parafię

- Jakie dary i talenty Duch Święty już złożył w naszej wspólnocie?
- Do jakich osób lub środowisk Jezus szczególnie nas posyła?
- Jak możemy lepiej współpracować jako jedna wspólnota, mimo różnicy wieku, doświadczeń i sposobów przeżywania wiary?

Pytanie do wspólnego rozeznania

Jakie konkretne działania pomoże nam podjąć Jezus podczas peregrynacji i po jej zakończeniu, aby nasza parafia stawała się coraz bardziej wspólnotą uczniów i świadków Chrystusa?

Zadanie dla zespołu

W świetle wspólnego rozeznania spróbujmy wskazać:

- konkretne inicjatywy modlitewne przygotowujące parafię do peregrynacji,

- działania ewangelizacyjne i misyjne, które warto podjąć podczas nawiedzenia,
- formy troski o osoby chore, starsze, samotne i oddalone od Kościoła,
- inicjatywy, które powinny pozostać w parafii także po zakończeniu peregrynacji jako jej trwały owoc.

MODLITWA KOŃCOWA

Maryjo, Matko Kościoła zgromadzonego w Wieczerniku, ucz nas patrzeć na Jezusa i z ufnością przyjmować Jego wolę. Wypraszaj nam dar Ducha Świętego, abyśmy nie zamykali się we własnych planach, lecz odważnie podejmowali misję, do której posyła nas Twój Syn.

Niech czas peregrynacji rozpali w naszej parafii nową gorliwość wiary, ducha jedności oraz gotowość do służby. Spraw, abyśmy umieli nieść Jezusa wszystkim, których spotykamy na drogach naszego życia.

Maryjo, prowadź nas do Jezusa.

Zdrowaś Maryjo...